

Stanislav
J. Juhaňák

SPADLA MADLA DO ZRCADLA

ilustrace:
Markéta Vydrová

Stonožčí starosti

Povídá stonožka stonožce:
„Mám asi kamínek v ponožce!
Přivezl mi včera strýček
sto tkaniček do botiček.

Od rána jsem šněrovala,
teď abych se vyzouvala.
Radši si vezmu holínky,
přiběhnu za dvě hodinky.“

Text © Stanislav Juhaňák, 2026
© Stanislav Juhaňák – TRITON, 2026
Illustrations & cover © Markéta Vydrová, 2026

Pro radost dětem vydal Stanislav Juhaňák – TRITON,
Vykáňská 5, 100 00 Praha 10,
v Praze roku 2026 jako svou 3075. publikaci.
Vydání 1.

Jazyková redakce a korektury Viola Somogyi.
Ilustrace a obálka Markéta Vydrová.
Sazba Vladimír Vyskočil – Koršach.
Tisk Tiskárna a vydavatelství 999, s. r. o.
www.tridistri.cz
info@triton-books.cz
ISBN 978-80-7684-537-4

Zvířecí uspávání

Krtek dělá hromádku,
raci chodí pozpátku.
Vosy žluté proužky nosí,
kosi mají žluté nosy.
Hříbátka jsou v jeteli,
šup, ať už jste v posteli!

Ostuda na sudu

Sedí si sova na sudu,
dělá prý sovám ostudu.
Měla by sedět v dutině
a věnovat se rodině.

Pád do neznáma

Spadla Madla do zrcadla,
daleko však nedopadla.
V tom zrcadle byla díra...
Z druhé strany Madla zírá.

Kdo?

Kdo oázu na poušti chutnou vodou napouští?
Kdo míchá v sopce síru a v sýru dělá díru?
Kdo z mraků sype vločky a honí velekočky?
Kdo vdechne barvu květu a učí hvězdy letu?
Kdo vůni v pytli nese a ve tmě nelekne se?
Kdo všechny první zdraví, nikdy se neunaví?
Kdo zájčkům dal uši a budí radost v duši?
Kdo s tvůrčí láskou žije?
Pán Bůh a fantazie.

Vlk a medvěd

V hlubokém lese bydlel vlk,
nemyl se a měl černý krk.
Nohy a záda, čenich taky,
celý byl černý jako mraky.

Jednou šel zkoušet po lese,
kam až se vytí donese.
Začal výt ze všech vlčích sil,
až tím medvěda probudil.

„Kdopak mě to tu ze spaní budí?
Vlk dělá randál, to se snad nudí?“
Medvěd vyskočil z brlohu,
strčil vlka do batohu.

A rovnou vlka k řece nes:
„Já ti dám řvát a děsit les!
Pryč s tebou, špíno nemytá,
nikdo tě tady nevítá!“

A už vlk letí, jen to žbluňklo.
Pár žabek smíchy z břehu kuňklo.
Vlka hned bahno pohltilo,
na hladině jen smetí zbylo.

Když se za chvílku vynořil,
jako beránek hodný byl
a od té doby nezlobil.

